

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII **SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI** **HOTĂRÂREA nr. 923** **din 01 noiembrie 2018**

Prin Ordinul de serviciu nr. 34 din 21 martie 2018 al Inspectorului-șef al Inspecției Judiciare, în temeiul art. 69 alin. 1 lit. j) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 61 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.1027 din 15 noiembrie 2012, s-a dispus efectuarea unui control tematic având ca obiect stabilirea și/sau recuperarea prejudiciului fiscal: practica judiciară a instanțelor de contencios administrativ privind modalitatea de soluționare a contestațiilor împotriva actelor emise de organele fiscale, aspecte referitoare la suspendarea ori anularea executării măsurilor dispuse de organele fiscale, precum și receptarea de către instanțele naționale a practicii Curții de Justiție a Uniunii Europene, la toate curțile de apel și instanțele arondate acestora, precum și la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Obiectivele controlului, desfășurat în perioada 2 – 30 aprilie 2018, au avut în vedere perioada 3 ianuarie 2017 la zi, controlul fiind efectuat pe baza datelor comunicate de către conducerile judiciare ale curților de apel și instanțele arondate acestora, precum și ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, coroborate cu informațiile din baza de date ECRIS și programul Statis CENTRAL.

În vederea efectuării verificărilor, prin adresele nr. 2238/IJ/1067/DIJ/2018 din 28 martie 2018, au fost solicitate curților de apel – cu excepția instanțelor militare - și

Înaltei Curți de Casație și Justiție, comunicarea următoarelor date, informații și documente, la nivel centralizat:

1. Practica instanțelor de contencios administrativ din circumscripția curții de apel privind modalitatea de soluționare a contestațiilor împotriva actelor emise de organele fiscale

2. Suspendarea ori anularea executării măsurilor dispuse de organele fiscale

3. Receptarea de către instanțele naționale a practicii Curții de Justiție a Uniunii Europene

4. Vulnerabilități, concluzii și propuneri.

Au fost avute în vedere normele legale incidente și deciziile relevante ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în materie fiscală, după cum urmează:

Norme legale incidente relevante

A. Legi organice și legi ordinare

1. Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal

2. Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

3. Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

4. Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României

5. Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale

6. Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic

B. Ordonanțe de urgență și ordonanțe ale Guvernului

1. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

2. Ordonanța de urgență nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora.

3. Ordonanța de urgență nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule.

4. Ordonanța de urgență nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.

5. Ordonanța de urgență nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.

6. Ordonanța de urgență nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății. Taxa de clawback.

7. Ordonanța nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală.

8. Ordonanța nr. 65/1994 din 19 august 1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați cu modificările ulterioare.

C. Ordine ale președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală

1. Ordinul nr. 3741/2015 din 23 decembrie 2015 privind aprobarea instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

2. Ordinul nr. 3740/2015 din 23 decembrie 2015 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor altui organ de soluționare.

3. Ordinul nr. 3772/2015 din 23 decembrie 2015 privind modelul și conținutul raportului de inspecție fiscală întocmit la persoane fizice.

4. Ordinul nr. 3710/2015 din 18 decembrie 2015 privind modelul și conținutul raportului de inspecție fiscală întocmit la persoane juridice.

5. Ordinul nr. 3834/2015 din 29 decembrie 2015 pentru aprobarea procedurii privind stabilirea obligațiilor fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare.

6. Ordinul nr. 767/2016 din 19 februarie 2016 privind condițiile de delegare a competenței altui organ de inspecție fiscală pentru efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală.

Decizii relevante ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în materie fiscală:

1. Cauza C-183/2014, *Salomie și Oltean*

2. Cauza C 257/11, SC Gran Via Moinești SRL

3. Cauza C-586/14, Vasile Budișan

4. Cauza C-277/14 PPUH Stehcemp

5. Cauza C-101/16, SC Paper Consult SRL

6. Cauzele conexate C-80/11 și C-142/11, Mahagében kft și Péter Dávid

7. Cauza C-298/16, Teodor și Anduța Ispas

8. Cauza C-280/10, Polski Trawertyn
9. Cauza C-285/11, Bonik Eood
10. Cauza C-273/11, Mecsek-Gabona Kft
11. Cauza C-431/12, SC Rafinăria Steaua Română SA
12. Cauza C-200/14, Silvia Georgiana Câmpean
13. Cauza C-276/14, Gmina Wroclaw
14. Cauzele conexate C-249/12 și C-250/12, Corina-Hrisi Tulică și Călin Ion

Plavoșin

15. Cauza C-324/11, Gábor Tóth
16. Cauza C-286/83, D. A. Rompelman
17. Cauza C-463/14, Asparuhovo Lake Investment Company OOD
18. Cauza C-438/11, Lagura Vermögensverwaltung GmbH
19. Cauza C-289/16, Kamin und Grill Shop GmbH
20. Cauza C-18/13, Maks Pen EOOD
21. Cauzele conexate C-129/13 și C-130/13, Kamino International Logistics BV și Datema Hellmann Worldwide Logistics BV
22. Cauza C-424/12, SC Fatorie SRL

Analizând raportul de control nr. 2238/IJ/1067/DIJ/2018, Secția pentru judecători reține următoarele:

Din datele statistice comunicate de instanțe privind cauzele de natură fiscală înregistrate și soluționate în perioada 3 ianuarie 2017 – data întocmirii raportului supus analizei, inclusiv a celor suspendate, cu precizarea numărului de cauze admise și a celor respinse, au rezultat următoarele:

La nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, au fost înregistrate un număr de 1.084 cauze, fiind soluționate un număr de 373 cauze, din care în 109 cauze a fost admisă definitiv cererea contribuabilului (fie ca urmare a admiterii recursului reclamantului contribuabil, fie prin respingerea recursului declarat de autoritatea fiscală), iar în 264 cauze acțiunea a fost respinsă.

La nivelul curților de apel, în perioada de referință, conform datelor transmise, au fost înregistrate un număr de 54.073 cauze, fiind soluționate un număr de 41.200 cauze,

din care 3.924 cauze au fost admise, 36.139 cauze respinse, iar în alte 1.137 cauze s-au pronunțat alte soluții (perimare, declinare, conexare, renunțare la judecată, soluționare conflict de competență, nulitate recurs, trimitere spre rejudecare etc.).

La data comunicării relațiilor, numărul cauzelor de natură fiscală suspendate era de 304.

La nivelul tribunalelor, au fost înregistrate un număr de 54.735 cauze, fiind soluționate un număr de 50.938 cauze, din care 37.454 cauze au fost admise în tot sau în parte, iar 9.886 respinse, în restul cauzelor fiind pronunțate alte soluții.

La data comunicării relațiilor, numărul cauzelor de natură fiscală suspendate era de 801.

În ceea ce privește ponderea cauzelor de natură fiscală din numărul total de cauze înregistrate, de cauze de contencios administrativ și fiscal și de cauze non-penale, din datele comunicate de către instanțele de judecată și din verificările efectuate în programul Statis CENTRAL au rezultat următoarele:

La nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în perioada 01.01.2017 – 31.03.2018, au fost înregistrate un număr total de 20.835 cauze, 8.031 fiind cauze de contencios administrativ și fiscal, din care 1.084 sunt de natură fiscală, în timp ce numărul total de cauze non-penale înregistrate a fost de 16.700.

Prin urmare, ponderea numărului cauzelor de natură fiscală din totalul cauzelor înregistrate pe rolul instanței supreme este de 5,20%, din totalul cauzelor non-penale de 6,49%, iar din totalul cauzelor de contencios administrativ și fiscal de 13,49%.

La nivelul curților de apel, în perioada de referință, au fost înregistrate un număr total de 229.526 cauze, 99.273 fiind cauze de contencios administrativ și fiscal, din care 57.237 sunt de natură fiscală, în timp ce numărul total de cauze non-penale înregistrate a fost de 177.033.

Prin urmare, ponderea numărului cauzelor de natură fiscală din totalul numărului de cauze înregistrate pe rolul curților de apel este de 24,93%, din totalul cauzelor non-penale de 32,33%, iar din totalul cauzelor de contencios administrativ de 57,65%.

Din analiza datelor statistice comunicate rezultă că numărul cauzelor de natură fiscală din numărul total de cauze de contencios administrativ și fiscal diferă destul de mult.

La nivelul tribunalelor, au fost înregistrate un număr total de 626.279 cauze, 189.121 fiind cauze de contencios administrativ și fiscal, din care 54.735 sunt de natură fiscală, în timp ce numărul total de cauze non-penale înregistrate a fost de 516.074.

Prin urmare, ponderea numărului cauzelor de natură fiscală din totalul numărului de cauze înregistrate pe rolul tribunalelor este de 8,69%, din totalul cauzelor non-penale de 10,61%, iar din totalul cauzelor de contencios administrativ de 28,94%.

Conform datelor statistice comunicate și verificărilor efectuate rezultă că numărul cauzelor de natură fiscală din numărul total de cauze de contencios administrativ și fiscal diferă destul de mult.

Secția pentru judecători constată că, în general, instanțele care judecă în materia contenciosului fiscal, soluționează cauzele într-o manieră unitară, cunosc și aplică deciziile instanței supreme și ale Curții de Justiție a Uniunii Europene, asigurând în această materie un act de justiție corespunzător.

De asemenea, se reține că, în cadrul întâlnirilor lunare și trimestriale ale judecătorilor, au fost dezbătute și aspecte ce au vizat obiectul controlului, fiind examinate și discutate soluțiile de principiu adoptate de către Comisia pentru unificarea practicii judiciare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, deciziile Curții Constituționale și cele ale Înaltei Curți de Casație și de Justiție pronunțate în cadrul recursurilor în interesul legii și al hotărârilor prealabile privind dezlegarea unor probleme de drept, precum și soluțiile pronunțate de către instanțele de control judiciar.

Totodată, s-au dezbătut și aspecte privind noul Cod fiscal și noul Cod de procedură fiscală, precum și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Secția pentru judecători reține că, în legătură cu justa soluționare a litigiilor deduse judecății în materie fiscală, acolo unde legislația fiscală națională a avut neclarități raportat la dreptul unional, foarte multe instanțe au adresat întrebări preliminare Curții de Justiție a Uniunii Europene, fiind pronunțate soluții în mai multe cauze. Spre exemplu, *cauza C-183/2014, Salomie și Oltean*; *cauza C 257/11, SC Gran Via Moinești SRL*; *cauza C-586/14, Vasile Budișan*; *cauza C-101/16, SC Paper Consult SRL*; *cauza C-298/16, Teodor și Anduța Ispas* etc.

De asemenea, din verificările efectuate se reține că în considerentele hotărârilor pronunțate în materie fiscală se fac trimiteri la jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și la deciziile pronunțate de către aceasta în foarte multe materii (spre exemplu, taxe de mediu, TVA, principiile dreptului fiscal etc.).

Totodată, la inițiativa Secției de contencios administrativ și fiscal a instanței supreme, au fost formulate propuneri de modificare a normelor de competență în materia contenciosului administrativ și fiscal, analizate și însușite de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, aceste propuneri concretizându-se prin modificările și completările aduse Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 de Legea nr. 212/2018.

Secția pentru judecatori constată că în urma controlului au fost identificate de către Inspekția Judiciară o serie de vulnerabilități și deficiențe.

Astfel, o primă vulnerabilitate a fost identificată la nivelul Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, ce afectează și alte tipuri de cauze, nu numai pe cele de natură fiscală, fiind legată de durata excesivă a proceselor, efect al supraaglomerării activității secției.

De asemenea, verificările au evidențiat că durata mare a procedurilor este amplificată de punerea în aplicare a procedurii de filtrare a recursurilor de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, reglementată în art. 493 Cod procedură civilă.

O altă vulnerabilitate identificată la nivelul instanțelor de judecată este legată de volumul de activitate în continuă creștere, atât din punct de vedere numeric, cât și din punct de vedere al complexității cauzelor.

A treia vulnerabilitate identificată la nivelul instanțelor de judecată, o constituie existența unei practici neunitare în ceea ce privește soluțiile adoptate în cadrul acțiunilor având ca obiect anularea deciziei de suspendare a contestației administrative, în sensul că unele instanțe, admitând contestația și dispunând anularea deciziei de suspendare, obligă organul fiscal să soluționeze pe fond contestația administrativă, în timp ce alte instanțe procedează la soluționarea cauzei pe fond, pronunțându-se asupra actelor administrativ-fiscale contestate.

De asemenea, s-a constatat că există practică neunitară și în ceea ce privește acțiunile în cadrul cărora se contestă direct în instanță actele administrativ-fiscale, fără a se mai aștepta soluția la contestația administrativă, o parte din soluții fiind în sensul respingerii acțiunii ca inadmisibilă, alte soluții fiind de respingere ca prematură a cererii sau de suspendare a respectivului capăt de cerere, dacă în cadrul aceleiași acțiuni se solicită și obligarea organului fiscal la soluționarea contestației, până la soluționarea acestui din urmă capăt de cerere.

O altă vulnerabilitate o reprezintă modificarea frecventă și de substanță a cadrului legislativ incident, atât din perspectiva dreptului material, cât și din perspectiva dreptului procesual, inclusiv din perspectiva normelor infralegale (ordine, hotărâri), aceasta generând dificultăți în identificarea normelor aplicabile în timp, sau cu privire la materie, precum și dificultăți în interpretarea voinței legiuitorului, fapt ce conduce în final la apariția practicii neunitare.

Cea de-a cincea vulnerabilitate identificată în cadrul instanțelor care judecă în materie fiscală constă în tergiversarea judecării cauzelor generată, în principal, de întârzieri în efectuarea rapoartelor de expertiză și, în final, a creșterii duratei procesului, ca urmare a lipsei unor experți tehnici judiciari foarte bine pregătiți profesional, care să răspundă în mod detaliat și profesional tuturor obiectivelor stabilite pentru clarificarea situației de fapt.

O altă vulnerabilitate a fost identificată în special la nivelul instanțelor mici, unde nu există secții sau completuri de judecată specializate în materie fiscală, așa încât judecătorii participă la judecarea cauzelor în aproape toate materiile (civil, litigii cu profesioniști, fond funciar, litigii de muncă și asigurări sociale, contencios administrativ, achiziții publice, minori și familie, insolvență etc.), la care se adaugă numărul insuficient de judecători și de personal auxiliar de specialitate, au consecințe nefavorabile asupra calității actului de justiție, concomitent afectând, într-o oarecare măsură, și buna funcționare a instanței respective.

Cea de-a șaptea vulnerabilitate identificată în practica instanțelor care judecă în materie fiscală o constituie lipsa de disponibilitate a organului fiscal de a comunica la prima solicitare a instanței întreaga documentație care a stat la baza emiterii actului

administrativ fiscal contestat, fapt ce determină întârzierea în soluționarea cauzei întrucât se impun reveniri cu privire la acest aspect sau pentru a se comunica diverse precizări referitoare la situația de fapt.

Ultima deficiență constatată din materialele transmise de către instanțele de judecată, o reprezintă modalitatea de înregistrare a cauzelor de natură fiscală în programul ECRIS, fiind foarte greu de identificat litigiile ce fac obiectul controlului, deoarece nu există în lista de obiecte din acest program un obiect distinct asociat tuturor acestor tipuri de cauze.

În raport de constatările efectuate, Inspekția Judiciară a supus atenției Secției pentru judecatori următoarele propuneri:

1. Sesizarea Ministerului Justiției pentru a analiza oportunitatea unor modificări legislative, după cum urmează:

- Modificarea art. 493 din Codului de procedură civilă, în sensul eliminării procedurii de filtrare a recursurilor în materia contenciosului administrativ și fiscal.

- Modificarea cadrului legislativ privind stabilirea cauțiunii în cauzele care au ca obiect suspendarea executării actului administrativ fiscal sau suspendarea executării silite a actelor administrativ fiscale, în sensul eliminării plafonului procentual obligatoriu și permițerii unei aprecieri a instanței în stabilirea cauțiunii, pentru compatibilizarea legislației cu jurisprudența CEDO din perspectiva accesului la justiție.

- Completarea art. 281 alin. 2 din Legea 207/2015 privind Noul Cod de procedură fiscală, în sensul stabilirii exacte a competenței instanței de judecată care soluționează contestațiile împotriva deciziilor de impunere emise de organele fiscale din județele care nu fac parte din circumscripția aceleiași curți de apel.

2. Analiza oportunității privind crearea unor instanțe specializate în materia contenciosului administrativ și fiscal, așa cum există în marea majoritate a statelor membre ale Uniunii Europene, pentru o alocare mult mai judicioasă a resurselor materiale și umane, dar și pentru o veritabilă specializare a judecătorilor, absolut necesară față de caracterul tehnic și complex al cauzelor în materie administrativă și fiscală.

3. Organizarea unor întâlniri periodice la nivelul tribunalelor și curților de apel cu experții judiciari fiscali și inspektori/consilieri fiscali pentru discutarea unor chestiuni de

specialitate și dezbaterile unor probleme care se ivesc în practică ca urmare a intrării în vigoare a noului Cod fiscal și noului Cod de procedură fiscală.

4. Organizarea, prin intermediul Institutului Național al Magistraturii, a unor seminarii în cadrul formării profesionale continue la nivel centralizat și descentralizat, care să aibă ca teme de discuție contenciosul fiscal, analizat atât din punctul de vedere al legislației interne cât și al jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

5. Sesizarea Ministerului Justiției pentru a analiza oportunitatea modificării programului ECRIS în sensul identificării facile a tuturor dosarelor înregistrate în materie fiscale după tipurile de cereri care se judecă.

Analizând propunerile formulate de Inspecția Judiciară, Secția pentru judecatori reține ca fiind întemeiată pe cea referitoare la sesizarea Ministerului Justiției pentru a analiza oportunitatea modificării cadrului legislativ privind stabilirea cauțiunii în cauzele care au ca obiect suspendarea executării actului administrativ fiscal sau suspendarea executării silite a actelor administrativ fiscale, în sensul eliminării plafonului procentual obligatoriu și permiterii unei aprecieri a instanței în stabilirea cauțiunii, pentru compatibilizarea legislației cu jurisprudența CEDO din perspectiva accesului la justiție.

Astfel, accesul la o instanță reprezintă un element indispensabil pentru respectarea și asigurarea garanțiilor instituite prin Convenție, dar și pentru punerea în practică a jurisprudenței Curții (și nu doar a textului Convenției), hotărârile fiind obligatorii pentru instanțele naționale și reprezentând, deci un izvor de drept național. Totodată, o limitare a accesului la un tribunal nu se conciliază cu articolul 6 paragraful 1, decât dacă tinde să aibă un scop legitim și dacă există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat (*Golder vs. UK*).

În hotărârea *Golder c. Marii Britanii*, Curtea a stabilit faptul că statul are obligația de rezultat de a asigura un acces efectiv la o instanță, iar în îndeplinirea acestei obligații este liber să aleagă mijloacele, atâta timp cât rezultatul este asigurat. Se reține că, deși art. 6 din Convenție nu garantează accesul gratuit la justiție, uneori, costurile ridicate ale procedurilor pot aduce atingere acestui drept. Practic, judecătorul trebuie să verifice dacă o cauțiune proporțională cu valoarea obiectului procesului, dar disproporționată față de

posibilitățile financiare ale reclamantului, poate reprezenta o descurajare în fapt, a liberului acces la justiție.

Secția pentru judecători nu va reține celelalte propuneri formulate de Inspekția Judiciară având în vedere că modificarea art. 493 din Codul de procedură civilă se regăsește în proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, aflat în procedură legislativă, iar organizarea unor întâlniri periodice cu experții judiciari fiscali și inspektori/consilieri fiscali, precum și a unor seminarii care să aibă ca teme de discuție contenciosul fiscal, analizat atât din punctul de vedere al legislației interne cât și al jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului, sunt deja incluse în agenda programelor de formare profesională la nivel centralizat și descentralizat. În același sens, se reține că nu se impune sesizarea Ministerului Justiției pentru a analiza oportunitatea modificării programului ECRIS în sensul identificării facile a tuturor dosarelor înregistrate în materie fiscală după tipurile de cereri care se judecă, întrucât aceasta face obiectul Planului de acțiune pentru implementarea strategiei pentru dezvoltarea sistemului judiciar.

Coroborând cele reținute mai sus, Secția pentru judecători urmează să aprobe, în parte, Raportul Inspekției Judiciare nr. 2238/IJ/1067/DIJ/2018 privind stabilirea și/sau recuperarea prejudiciului fiscal, respectiv constatările referitoare la: practica judiciară a instanțelor de contencios administrativ privind modalitatea de soluționare a contestațiilor împotriva actelor emise de organele fiscale, aspecte referitoare la suspendarea ori anularea executării măsurilor dispuse de organele fiscale, precum și receptarea de către instanțele naționale a practicii Curții de Justiție a Uniunii Europene.

De asemenea, Secția pentru judecători va proceda la sesizarea Ministerului Justiției pentru a analiza oportunitatea modificării cadrului legislativ privind stabilirea cauțiunii în cauzele care au ca obiect suspendarea executării actului administrativ fiscal sau suspendarea executării silite a actelor administrativ fiscale, în sensul eliminării plafonului procentual obligatoriu și permițerii unei aprecieri a instanței în stabilirea cauțiunii, pentru compatibilizarea legislației cu jurisprudența CEDO din perspectiva accesului la justiție.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 41 lit. g) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1—Aprobă, în parte, Raportul Inspecției Judiciare nr. 2238/IJ/1067/DIJ/2018 privind stabilirea și/sau recuperarea prejudiciului fiscal: practica judiciară a instanțelor de contencios administrativ privind modalitatea de soluționare a contestațiilor împotriva actelor emise de organele fiscale, aspecte referitoare la suspendarea ori anularea executării măsurilor dispuse de organele fiscale, precum și receptarea de către instanțele naționale a practicii Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Art.2—Sesizarea Ministerului Justiției pentru a analiza oportunitatea modificării cadrului legislativ privind stabilirea cauțiunii în cauzele care au ca obiect suspendarea executării actului administrativ fiscal sau suspendarea executării silite a actelor administrativ fiscale, în sensul eliminării plafonului procentual obligatoriu și permițerii unei aprecieri a instanței în stabilirea cauțiunii, pentru compatibilizarea legislației cu jurisprudența CEDO din perspectiva accesului la justiție

Art.3 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției judiciare, pentru a fi pusă în aplicare, conform legii.

Dată în București, la data de 01 noiembrie 2018

Președinte,

Judecător Simona Camelia MARCU

